KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1916/95

af 2. august 1995

om gennemførelsesbestemmelser for indførsel i henhold til et toldkontingent i forbindelse med præferenceaftaler om råt rørsukker til raffinering

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95 (2), særlig artikel 37, stk. 6, og artikel 39, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 37 i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det fastsat, at der i produktionsårene 1995/96 til 2000/01 opkræves en nedsat særafgigft ved indførsel af råt rørsukker med oprindelse i lande, som Fællesskabet har indgået leveringsaftaler med på præferencevilkår, for at sikre en hensigtsmæssig forsyning af EF's sukkerraffinaderier; der bør derfor fastsættes gennemførelsesbestemmelser i tilfælde af indgåelse af sådanne aftaler;

de mængder særligt præferencesukker, der kan indføres, fastægges efter nævnete artikel 37 på grundlag af en årlig EF-opgørelse; hvis en sådan opgørelse viser, at det er nødvendigt at indføre råsukker, bør der derfor for hele det pågældende produktionsår eller en del heraf åbnes et toldkontingent til nedsat særafgift, der gør det muligt at dække EF-raffinaderiernes behov inden for de grænser, der er fastsat i nævnte artikel 37, og på de i ovennævnte aftaler fastsatte betingelser;

på grund af de maksimale raffineringsbehov, der er fastsat pr. medlemsstat, og den heraf følgende nødvendighed af en så god kontrol som muligt af fordelingen af de mængder råsukker, der kan indføres, bør det fastsættes, at raffinaderierne er de eneste, der har ret til at få udstedt de pågældende importlicenser med mulighed for at overdrage dem indbyrdes; udstedelsen af importlicensen indebærer forpligtelse til at indføre og raffinere den pågældende mængde inden for de fastsatte frister, da der ellers skal betales en bøde som omhandlet i artikel 37, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81;

for at sikre en korrekt forvaltning af denne importordning og en korrekt gennemførelse af denne ordning bør der fastsættes, visse andre særlige bestemmelser for importlicenser; det bør desuden fastsættes, at den nedsatte særafgift, hvis udbyttet af det pågældende råsukker afviger fra udbyttet af standardkvaliteten som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren (3) ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (4), justeres ud fra denne afvigelse efter de regler, der normalt anvendes ved råsukkerforretninger på verdensmarkedet;

der kan forløbe uforudsigelige tidsrum mellem lastningen af en mængde særligt præferenceråsukker og dets levering; der bør derfor tillades en vis tolerance for at tage hensyn til sådanne tidsrum; det foreslås endvidere at tillade en vis tolerance for raffineringsfristen;

bevistet for det indførte råsukkers oprindelse kan føres ved fremlæggelse af de dokumenter, der er fastsat med henblik herpå i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2782/76 af 17. november 1976 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for indførsel af præferencesukker (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1714/88 (6);

på grund af de pågældende indførslers særlige karakter bør der fastsættes visse undtagelser fra Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/95 af 27. juni 1995 om særlige gennemførelsesforanstaltninger for ordningen med import- og eksportlicenser for sukker (7), der i øvrigt gælder for disse indførsler;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede periode fastsættes de i artikel 37, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning omhandlede manglende mængder pr. produktionsår eller del af produktionsår på grundlag af en foreløbig EF-forsyningsopgørelse for

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.
(3) EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
(4) EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.
(5) EFT nr. L 318 af 18. 11. 1976, s. 13.
(6) EFT nr. L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.
(7) EFT nr. L 144 af 28. 6. 1995, s. 14.

råsukker. Ved udarbejdelsen af denne opgørelse må det konstaterede direkte konsum, der skal tages i betragtning, ikke overstige det i artikel 37, stk. 3, forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede loft for dette konsum.

2. De manglende mængder kan indføres ved, at der åbnes toldkontingenter med nedsat særafgift efter aftale med lande som omhandlet i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og andre lande. De kan fordeles på medlemsstaterne ud fra deres respektive forventede maksimale behov.

Artikel 2

1 Licenserne for disse indførsler kan kun udstedes inden for de i artikel 1, stk. 2, omhandlede kontingenter. De i artikel 37, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede medlemsstater udsteder kun disse licenser til raffinaderier, der indfører råsukker med henblik på deres eget behov, jf. artikel 9, stk. 4, i samme forordning.

Et raffinaderi kan dog overdrage de pågældende licenser til et andet raffinaderi, jf. artikel 9, stk. 4. Indførsels- og raffineringsforpligtelserne kan ikke overdrages, og artikel 9 i Kommissiones forordning (EØF) nr. 3719/88 [1] anvedes fortsat.

2. De pågældende medlemsstater udsteder kun licenser inden for det behov for indførsel af særligt præferencesukker, der eventuelt er fastsat for deres raffinaderier.

Artikel 3

Den nedsatte særafgift, der fastsættes pr. produktionsår, gælder for råsukker af standsardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

Hvis polariseringsgraden for det indførte råsukker ikke er 96, forhøjes eller nedsættes den nedsatte særafgift, alt efter tilfældet, med 0,14 % for hver tiendel grads afvigelse.

Artikel 4

1. Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1464/95 gælder importlicensen for råsukker i forbindelse med den i nærværende forordning fastsatte ordning fra datoen for importlicensens udstedelse indtil udgangen af det produktionsår, den blev udstedt for, jf. dog artikel 6, stk. 1.

2. Raffinaderiet indgiver ansøgningen om den i stk. 1 omhandlede licens til det kompetente organ i den pågældende indførende medlemsstat og Icdsager den af en erklæring om, at det forpligter sig til at raffinere den pågældende mængde råsukker i det produktionsår, som den indøres for.

Hvis det pågældende sukker ikke raffineres inden for den foreskrevne frist, skal det raffinaderi, der ansøgte om licensen, betale et beløb lig med den fulde afgift, der gælder for råsukker i det pågældende produktionsår, eventuelt forhøjet med den højeste tillægsafgift, der konstateres i nævnte produktionsår, jf. dog artikel 6.

Det raffinaderi, der ansøgte om licensen, skal føre bevis for raffineringen i den medlemsstat, der udstedte licensen, og beviset skal godkendes af denne medlemsstat senest tre måneder efter udgangen af den frist, der er fastsat for raffineringen.

3. Ansøgningen om importlicens og licensen indeholder i rubrik 12 følgende angivelse :

»Indførsel til nedsat særafgift af råsukker med oprindelse i. . .(oplysning om det eller de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lande) i medfør af artikel 37, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81«.

4. Sikkerheden for den i stk. 1 omhandlede licens fastsættes til 0,30 ECU/100 kg netto sukker.

5. Ved anvendelsen af artikel 37, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81 forstås ved overskridelse af de forventede maksimale behov de mængder præferenceråsukker, særligt præferencesukker, råsukker, der er fremstillet i de franske oversøiske departementer, og eventuelt råsukker af roer, der er omhandlet i artikel 36, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1785/81, der rent faktisk raffineres på raffinaderierne ud over de forventede behov, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i artikel 37, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 5

1. Beviset for oprindelsen af sukker, der føres fra de artikel 1, stk. 2, omhandlede lande, føres ved fremlæggelse af et oprindesescertifikat, der alt efter tilfælder er fastsat i artikel 6 eller artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2782/76 [2].

2. Det i stk. 1 omhandlede oprindelsescertifikat indeholder :

— oplysningen »særligt præferenceråsukker — Anvendelse af forordning (EF) nr. 916/95«

— datoen for sukkerets indskibning og oplysning om det produktionsår, som leveringen foretages for

— KN-koden for det pågældende produkt.

[1] EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

[2] EFT nr. L 318 af 18. 11. 1976, s. 13.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen de kopier, som de pågældende fremsender af de i stk. 1 omhandlede dokumenter.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne attesterer følgende på kopierne :

— den dato, hvor sukkerets losning i eksporthavnen blev afsluttet som fastslået ud fra et passende søfartsdokument

— oplysningerne om indførslen og de mængder tel quel, der rent faktisk blev indført.

Artikel 6

1. Med undtagelse af force majeure kan den indførende medlemsstat, når en mængde særligt præferencesukker ikke har kunnet leveres så berids, at der kunne raffineres inden udgangen af det produktionsår, som den i artikel 4, stk. 1, omhandlede licens blev udstedt for, efter anmodning fra raffinaderiet forlænge licensens gyldighedsperiode med tredive dage fra begyndelsen af det følgende produktionsår.

I så fald raffineres det pågældende råsukker inden for den i stk. 2 omhandlede frist og afskrives på regnskabet for og inden for grænserne af de forventede maksimale forsyningsbehov for det foregående produktionsår.

2. Når en mængde særligt præferencesukker ikke har kunnet raffineres inden udgangen af det produktionsår, som den i artikel 4, stk. 1, omhandlede licens blev udstedt for, kan den pågældende medlemsstat efter anmoding fra raffinaderiet bevilge en supplerende raffineringsfrist på højst 90 dages varighed fra begyndelsen af det følgende produktionsår.

I så fald raffineres det pågældende råsukker inden for denne frist og afskrives på regnskabet for og inden for grænserne af de forventede maksimale behov for det foregående produktionsår.

Artikel 7

Når raffinaderiet erlægger den i artikel 3 omhandlede nedsatte særafgift, trækkes denne afgift fra den minimumspris, der er fastsat i den i artikel 37, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede aftale.

Artikel 8

De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen :

a) hver uge for den foregående uge, hvilke mængder råsukker, udtrykt i vægt tel quel, de i artikel 4 omhandlede importlicenser blev udstedt for

b) hver måned for den foregående måned :

— hvilke mængder råsukker, udtrykt i vægt tel quel, der rent fakstisk blev indført i henhold til de i artikel 4 omhandlede licenser

— hvilke mængder råsukker, udtrykt i vægt tel quel og som hvidt sukker, der blev raffineret i måneden forud for meddelelsesmåneden

c) inden den 31. juli i hvert produktionsår, hvilke mængder råsukker, udtrykt i vægt tel quel, beregnet til raffinering, der er på lager i raffinaderierne den 1. juli i det pågældende produktionsår.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. august 1995.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen